

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1121/2015
22.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.С. и окривљеног У.З., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., адвоката С.Р. и браниоца окривљеног У.З., адвоката Д.Р., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.226/14 од 31.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.611/15 од 08.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као неблагоприятни захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног В.С. и окривљеног У.З., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.226/14 од 31.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.611/15 од 08.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.226/14 од 31.03.2015. године окривљени У.З. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 2 месеца а окривљени В.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 године и 4 месеца и због извршења кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у вршењу послова безбедности из члана 23. став 1. ЗЈРМ РС за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци с тим да се окривљенима У.З. и Д.Б. у изречене казне затвора урачунава време проведено у притвору од 13.03.2014. године када су лишени слободе па до упућивања на издржавање казне затвора у Завод за извршење кривичних санкција али најдуже до истека времена трајања казне у изречене у првостепеној пресуди.

Наведеном пресудом према окривљеном В.С., на основу члана 246. став 7. КЗ трајно је одузета опојна дрога, као и предмети у вези с тим а на основу

члана 87. КЗ према овом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци првостепене пресуде, док је на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног У.З. одузет домаћи новац у износу од 23.000,00 динара, од окривљеног В.С. страни новац у износу од 20 евра и домаћи новац у износу од 500,00 динара, док су на основу члана 264. став 1. ЗКП, обавезани окривљени да у року од 30 дана по правноснажности пресуде плате трошкове кривичног поступка и то окривљени У.З. укупно у износу од 2.266,00 а окривљени В.С. у укупном износу од 26.419,86 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.611/15 од 08.09.2015. године, одбијене су као неосноване, између осталих, жалбе окривљених У.З. и В.С. изјављене од стране бранилаца, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.226/14 од 31.03.2015. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног В.С., адвокат С.Р., због повреде закона из члана 475. став 1. тачак 1. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и осуђеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем,

-бранилац окривљеног У.З. адвокат Д.Р., због повреде кривичног закона и повреде Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде у целини и предмет врати на поновни првостепени поступак или да укине другостепену одлуку и предмет врати на поновни поступак пред другим већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног В.С. и окривљеног У.З. су неблагоприятни.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП поред таксативно набројаних повреда законика, због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, прописано је да се исти може поднети у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да су окривљени У.З. и окривљени В.С., другостепене пресуде примили у Окружном затвору у Новом Саду дана 08.10.2015. године, а да су браниоци окривљених В.С. и У.З., захтеве за заштиту законитости Врховном касационом суду поднели поштом дана 12.11.2015. године.

Како су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених В.С. и У.З. поднети по протеклу рока од 30 дана од дана када је окривљенима

достављена другостепена одлука, Врховни касациони суд је поднете захтеве бранилаца окривљених оценио као неблаговремене.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**